

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce : **I. A. K.**, státní příslušnost Nigerijská federativní republika, t.č. bytem Pobytové středisko Havířov, Na kopci 5, Havířov 4 proti žalovanému : **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3 k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.5.2011 č.j. OAM-12/ZA-06-ZA12-2009, **o udělení mezinárodní ochrany,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á.**

II. Žádnému z účastníků řízení **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce žalobou podanou v zákonné lhůtě napadl v záhlaví označené rozhodnutí žalovaného v rozsahu výroku o neudělení mezinárodní ochrany podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a méně zákona č. 283/1991 Sb., o policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a

domáhal se jeho přezkoumání a poté jeho zrušení a vrácení žalovanému k dalšímu řízení. Uvedl, že ve správním řízení došlo k porušení některých ustanovení správního řádu, a to konkrétně:

- § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. , jelikož nepostupoval v souladu se zákony, ostatními právními předpisy a mezinárodními smlouvami,
- § 2 odst. 4 správního řádu, jelikož přijaté řešení neodpovídá okolnostem jeho případu,
- § 3 správního řádu, jelikož žalovaný nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti,
- § 50 odst. 3 a 2 správního řádu, jelikož žalovaný si neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci a napadené rozhodnutí tak nepovažuje žalobce za přesvědčivé,
- § 52 správního řádu, když neprovedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci,
- § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje žalobce za nedostatečné co se týká uvedení úvah, kterými se žalovaný řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí a výkladu ustanovení zákona o azylu,
- § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu, kdy žalobce má za to, že nebyly naplněny zákonné důvody pro neudělení mu mezinárodní ochrany. Naopak se domnívá, že uvedl okolnosti odůvodňující posouzení udělení azylu dle § 12 písm. b) či doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu,
- článek 8 odst. 2 písm. b) Směrnice Rady 2005/85/ES (dále jen „procedurální směrnice“), protože správní orgán nerozhodl po přiměřeném posouzení, ve kterém by získal přesné a aktuální informace týkající se obecné situaci v zemi původu,
- článek 4 odst. 3 písm. a) a c) Směrnice Rady/83/ES (dále jen „kvalifikační směrnice“), protože nevzal ve správním řízení v potaz všechny významné skutečnosti týkající se země původu, včetně právních předpisů a způsobu jejich uplatňování a ani nezohlednil ve správním řízení konkrétní postavení a osobní situaci žalobce, jakožto žadatele,
- článek 3 Úmluvy proti mučení jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení, publikované pod č. 143/1988 Sb., protože v případě jeho návratu do země původu po skončení doplňkové ochrany bude vystaven mučení a jinému krutému a ponižujícímu zacházení.

Dále uvedl, že žalovaný nesprávně vyloučil soukromé osoby z možných původců pronásledování, neboť i tyto mohou být původci jak k pronásledování, tak vážné újmy za předpokladu, že veřejná moc na dotyčném území není schopna či ochotna zajistit ochranu před tímto pronásledováním či vážnou újmu s odvoláním na ust. § 2 odst. 8 azylového zákona, čl.6 Směrnice Rady 2004/83/ES a judikaturu NSS viz. 3Azs 48/20008-57 ze dne 16.9.2008. Dle názoru žalobce je pronásledován soukromými subjekty a v případě jeho návratu do Nigérie mu hrozí vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu, jelikož nigerijské státní orgány nejsou schopny či ochotny zajistit mu adekvátní ochranu. Pokud se jedná o skutkové důvody odkázal na svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dále poukázal na nedostatečné

zabývaní se subjektivní a objektivní stránkou jeho obav z pronásledování. Navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby, odkázal na svůj správní spis, zejména na výpovědi žalobce ve správním řízení z nichž bylo zjištěno, že důvodem jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany je obava z militantní skupiny Mend a vládní jednotky Join Military Taskforce, obě skupiny mají spolupracovat ve snaze žalobce zabít. Uvedl, že řádně se případem žalobce zabýval, posoudil jeho případ individuálně a jeho výpovědi porovnal s dostatečným množstvím aktuálních informací o zemi původu. Žalobce měl možnost se před vydáním rozhodnutí s obsahem zpráv seznámit, vyjádřit se k ní a navrhnout doplnění. Odkázal na své závěry uvedené v odůvodnění rozhodnutí, které byly dostatečné a srozumitelné. Pokud se jedná o násilnosti Mend, pak dle doložených informací je prokázáno, že násilí se vztahuje výlučně na oblast Deltu Nigeru. Současná federální vláda se snaží o konsolidaci poměrů a vývoj svědčí o úspěchu vládní politiky vůči skupinám militantních mladíků, jejichž negativní vliv na dění v oblasti byl vyhlášeným průměrem výrazně oslaben. Z uvedených zpráv je jasný postoj vládních jednotek JTF vůči ozbrojencům a nepřipouští žádnou spolupráci, spíše naznačuje tvrdý postup vůči rebelům. Není předpoklad, že by žalobci nějaké státní složky odmítly pomoci, neboť on sám s nimi zcela volně komunikoval a během tvrzeného útěku si bezproblémově vyřizoval řidičské oprávnění. Nigerijští občané mají možnost volného pohybu a usazování se v patnácti zemích Ekonomického společenství států západní Afriky, přesto žalobce své osobní problémy stěhováním neřešil. Navrhl žalobu v plném rozsahu zamítnout.

Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13 a § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod. Jako důvod své žádosti a důvod odjezdu z vlasti označil potíže se svoji komunitou. Odmítal se stát členem armády z důvodu, že v roce 1999 byla celá jeho rodina zabita. K členství však byl nucen svoji komunitou. Byl jí obviněn, že byl zapletený do bombardování Lagos dne 13.7.2009, byl zatčen vládními vojsky a odvezen do tábora, kde byl vyslýchán. K útěku mu pomohla žena, která nosila jídlo. Tato žena se svým mužem ho odvezli na letiště, dali mu nějaký papír, se kterým prošel do letadla a v říjnu 2009 opustil vlast. Domů se nechce vrátit, neboť by byl opět vojáky nucen se k nim přidat. I ve vlastnoručně psaném prohlášení uvedl, že ve vlasti je jeho život ohrožen členy komunity, kteří požadují, aby vstoupil mezi bojovníky, kteří destabilizují Nigérii. Byl falešně obviněn z účasti na výbuchu naftového potrubí, a protože v roce 1999 ztratil celou rodinu, nemá se ve vlasti o koho starat. Z vlasti odešel, protože je křesťan a nechce se stát rebelem nebo ozbrojencem, nechce nosit zbraň a podílet se na unášení lidí a ničení naftových věží. Členové komunity ho chtěli zabít, neboť s nimi nechtěl patřit mezi rebely. Po příjezdu do ČR byla zima, a proto přišel do tábora v Zastávce. Žalobce se nelegitimoval žádným průkazem, a proto žalovaný vyšel

z jeho čestného prohlášení ze dne 5.11.2009. Dne 18.11.2009 doložil nigerijský řidičský průkaz ze dne 19.10.2009. Správní orgán shledal výpovědi nevěrohodnými, neboť žadatel se snažil navodit skutečnost, že měl být kromě rebelů v ohrožení života i ze strany státních jednotek JTF, které mají spolupracovat s rebely. Nelze ovšem ještě nepoukázat na skutečnost, že žadatel si během útěku vyřídil u státních orgánů své vlasti řidičský průkaz. Jak uvedl, doklad si vyřídil ve státě Osun poté, co byl zachráněn lidmi na lodi. Nejdříve si podal na příslušném úřadě žádost a následně vykonal test a ještě se podrobil prohlídce zdravotního stavu. Vše vysvětlil tím, že jelikož šlo o jiný nigerijský stát, tak mu nic nehrozilo a ničeho se nebál. Je tedy patrné, že žadatel svoje údajné problémy spojuje výlučně s městem Warri a jeho okolím. Stejně tak jsou nevěrohodné údaje o cestování letadlem pouze na základě dvou dokumentů, které obdržel od svého zachránce a nemusel projít žádnou letištní kontrolou. Žadatel nezná jméno svého zachránce, který mu zajistil veškeré dokumenty k vycestování a letěl společně s ním do ČR. Žalovaný konstatoval, že azyl je právním institutem výjimečným, jehož cílem je poskytnout žadateli ochranu z důvodů v zákoně uvedených, nikoliv ochranu před jakýmkoliv jevy v zemi původu. Žalovaný neshledal důvody pro udělení azylu ve smyslu § 12 a), b) zákona o azylu a odkázal zprávy o společenských poměrech v Nigérii, které měl v řízení k dispozici. Neshledal ani důvod k udělení azylu dle § 13 odst. 1 zákona o azylu, neboť nebyly splněny podmínky uvedené v citovaném ustanovení. Žalovaný se zabýval žádostí i z pohledu udělení azylu humanitárního včetně možné doplňkové ochrany a ani v této souvislosti neshledal důvod pro jeho udělení. Na základě všech informací dospěl k závěru, že účastník řízení by v případě návratu do vlasti nebyl ohrožen na životě či svobodě z důvodu své rasy, národnosti, náboženství, příslušnosti určité sociální skupině či pro zastávané politické názory. V případě návratu do vlasti mu nehrozí ani jiná vážná újma ve smyslu uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení či jiné nelidské zacházení, a tudíž nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany dle §14a a ani § 14b, neboť u žadatele není důvod pro sloučení rodiny.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona číslo 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Z žádosti o udělení azylu bylo zjištěno, že žalobce není a nikdy nebyl členem žádné politické strany ani jiné organizace, čtyři roky pracoval jako prodáváč benzínu. Dne 13.7.2009 byl bombardován Lagos a tehdy začal jeho problém. Jeho komunita chtěla, aby se k nim přidal a protože odmítl, pohrozili mu zabitím. Komunita jej obvinila, že byl zapojen do bombardování Lagosu, a proto ho vládní vojska začala hledat. Byl odvezen do tábora, kde byl vyslýchán, snažili se ho přetáhnout na jejich stranu. Z tábora utekl za pomoci nějaké ženy z armády, co mu nosila jídlo. Skrýval se v buši, pak uviděl na lodi muže a ženu, ti ho nalodili a vzali ho do Lagosu. Zavezli ho na letiště, dali mu nějaký papír a on prošel do letadla, neví co na tom papíru bylo. Když přijel do ČR, byla tu velká zima, viděl nějakého černocho a požádal ho

o pomoc. On to odmítl, ale po velkém prosení mu dal nějaké jídlo a poslal ho na autobus a tak dojel do tábora. Z návratu do vlasti se obává, neboť by mu tam hrozila smrt, protože by jej nutili se přidat k vojákům.

Z obsahu správního spisu žalovaného soud dále zjistil, že žalovaný provedl dne 15.2.2010 pohovor s žalobcem k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce uvedl, že má středoškolské vzdělání, neměl trvalé zaměstnání, živil se koupí a prodejem benzínu, byl také kazatelem v protestantské církvi. Důvodem pro odchod z vlasti bylo to, že je křesťan a nechce se stát rebelem nebo ozbrojencem, nechce nosit zbraň a podílet se na unášení lidí ani ničení naftových věží. Lidé z jeho komunity ho chtěli zabít, protože nechtěl s nimi patřit mezi rebely. Komunita (příbuzenstvo v širším slova smyslu) jej k tomu začala nutit v roce 2009, deset let před tím zemřeli jeho rodiče. V červenci 2009 rebelové, mezi nimi byli i členové jeho komunity, zničili jedno naftařské zařízení v Lagosu a chtěli, aby se k nim přidal. Tito rebelové jsou organizovaní v Hnutí za rovnoprávnost Nigerské delty (MEND). Mají mnoho členů a několik vůdců, zaměřují se na získání mladých členů. Na ropná zařízení jsou časté atentáty. Asi dva týdny po útoku v Lagosu jej přišli zatknout lidé z Military Takfoce, vzali ho na jejich základnu ve městě Warr, bylo to v buši za městem. Držen byl dva měsíce a byl mučen a bit. Svázali mu ruce ostatním drátem, který přeřízl tepnu a dlouho krvácel, přičemž ukázal na málo zhojenou jizvu na levé ruce. Při mučení měl zvednuté ruce a bili ho do trupu dřevěnými tyčemi a pěstmi. Mučili ho proto, že měli informace, že je součástí rebelů. Utéci mu pomohla žena, která mu nosila jídlo. Jednou mu řekla, aby to nejedl, že je to otrávené a téhož dne v noci mu odemkla a on utekl do buše. Po útěku spal dvě noci v buši, nevěděl kde je a ve dne přišel k řece, kde rybařil manželský pár bělochů. Oni mu pomohli, vzali ho na člun a pak na větší rybářskou loď, ošetřili ho a on jim vyprávěl svůj příběh. Plavili se pak několik hodin k ostrovu, kde ho vzali k sobě do domu. U nich byl asi 5 dnů a dále ho tento muž vzal do státu Lagos, jeli autem asi 8 hodin, dostali se na letiště, muž mu dal nějaké dokumenty a oba nastoupili do letadla. Neví přesně co to byly za dokumenty, jeden byl bílý a jeden tmavě modrý, tyto odevzdal stevardovi. Cestou někde měli mezipřistání a ten muž s ním letěl až do Prahy, pak si od něj vzal ty dva dokumenty a odešel. Řidičský průkaz si vyřizoval ve městě Inolé ve státě Osun, kde bylo bezpečno. Dle jeho vyjádření v Nigérii se nikde nedá žít bezpečně, rebelové mají velmi propracovanou síť, která operuje na celém území Nigerie. Ve státě Osun mají komunity problém pořád kvůli zemědělské půdě a farmaření. V Praze odjel z letiště do města, nějaký neznámý tmavý muž mu dal adresu, kam se mohou obrátit ztracení lidé a zaplatil za něj taxi. V Nigérii má dvě děti s ženou, se kterou nebyl sezdán. Ona je muslimka a již je vdaná za jiného partnera.

Z dalšího pohovoru ze dne 28.2.2011 soud zjistil, že žalobce poukázal na zhoršující se situaci ve státě Delta, což doložil informacemi o posledních aktivitách ozbrojenců. Stále pokračuje bombardování naftařských společností, unášení lidí a tyto aktivity se budou zvyšovat kvůli nadcházejícím volbám, které ozbrojenci chtějí ovlivnit. Je to skupina lidí, kteří jej znají a pokusili se ho zabít. Své problémy neřešil přestěhováním do jiné části Nigérie, neboť mají rozsáhlou síť nejen v Nigérii, ale v celé Africe. Ozbrojená skupina, která ho nutila aby se k nim přidal je MEND a je

odpovědná za útoky na většině ropných zařízení a za únosy, je činná nejenom v Deltě. Zajat byl v srpnu 2009 lidmi z JTF a ti ho mučili. Byl obviněn z účasti na bombovém útoku na ropném zařízení v Lagosu v červenci 2009. K útěku mu pomohla paní, která mu nosila jídlo, nechala odemčené dveře. Pak mu pomohl rybář a dále lidé z jachty, kteří jej odvezli. Nějakou dobu s nimi strávil v apartmánu na ostrově a pak ten muž ho doprovodil až do Prahy a pak si opět vzal dokumenty na základě, kterých tady přiletěl. Nigerijský řidičský průkaz si vyřídil až po té, co byl zachráněn a vyřídil si ho ve státě Osun, ale nezná název města. Šel tam na úřad, tam si požádal o průkaz a složil zkoušky. Dle žalobce po jeho útěku nebylo veřejně známo, že je stíhán, proto si mohl vyřídít řidičský průkaz. Zajat byl v srpnu 2009 a řidičský průkaz obdržel v říjnu 2009. Na polici se ve státě Osun neobrátil, protože se obával, že ho pošlou tam, kam patří. Ve státě Delta policie nemá žádnou moc.

Dále ve správním spise je založeno podání žalobce ze den 24.6.2010, ve kterém znovu uvádí důvody pro udělení mezinárodní ochrany a na podporu svého tvrzení přiložil několik článků o situaci v Nigerii z internetu.

Správní spis dále obsahu protokol ze dne 28.6.2010 o seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí.

Součástí správního spisu je celá řada zpráv o Nigerii:

- Nigérie – Informace Švýcarské organizace pro pomoc uprchlíků z 12.4.2010,
- Infobanka ČTK – Země světa Nigérie ze dne 19.4.2010
- Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2009 Ministerstva zahraničí USA z 11.3.2010
- Informace MZV, č.j. 112359/2006-LP ze dne 12.4.2006
- Informace MZV, č.j. 119859/2007-LP ze dne 19.6.2007
- Informace MZV, č.j. 122938/2006-LP ze dne 18.4.2006
- Nigérie – Zpráva BBC z 25.10.2009na téma „Nigerijští ozbrojenci obnovili příměří“
- Informace z ČTK tovekreport
- Nigérie – Informace Human Rights Watch leden 2009
- Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2007 Ministerstva zahraničí USA z 11.3.2008
- Nigérie – Informace Ministerstva vnitra Velké Británie ze dne 14.4.2009 Směrnice pro posuzování žádosti o azyl
- Zpráva o zemi Ministerstva vnitra Velké Británie z 5.12.2008
- Zpráva o zemi Ministerstva vnitra Velké Británie z 15.ledna 2010.

Z těchto zpráv je zřejmé, že Nigérie je demokratická federativní republika s pluralitním politickým systémem, která je tvořena 36 státy a územím hlavního města. Charakteristickým znakem je velké množství konfliktů. Delta Nigeru je dějištěm neutuchajícího násilí mezi členy různých etnických skupin bojujícími o politickou a ekonomickou moc a mezi oddíly milice a bezpečnostními jednotkami, které jsou do této oblasti vysílány s cílem obnovit zde pořádek. Nejvlivnější

povstaleckou skupinou v Nigérii je Hnutí za osvobození delty Nigeru (MEND). Toto hnutí se objevilo na začátku roku 2006, kdy zničilo téměř čtvrtinu nigerské ropné těžby během několika týdnů, což označilo jako začátek boje za větší místní kontrolu zdrojů ropy. Bezpečností analytici tvrdí, že MEND bylo ochuzeno o několik klíčových vůdců a tisíce ozbrojenců, kteří od vlády přijali amnestii a odzbrojili se. Integrované bezpečností síly (JTF) jsou sbory sestavené z příslušníků armády, policie a tajné služby, které byly nasazeny v roce 2003 v deltě Nigeru kde měly na přechodnou dobu podporovat policii v konfliktu ve městě Warri a chránit naftařské zařízení v regionu. JTF působí v oblasti dodnes a rozsévají mezi obyvatelstvem strach svými brutálními metodami, jež uplatňují také vůči civilistům a celým vesnicím. Osoby, které se obávají špatného zacházení ze strany domobraneckých skupin nebo kteří již s takovou situací mají zkušenosti a pro které není k dispozici přiměřená ochrana, mají obvykle možnost bezpečně přesídlit do jiné části země, aby před takovým zacházením unikli. Ústava a zákon právo svobodného pohybu zakotvují. Dne 25. června 2009 vláda vyhlásila všeobecnou a nepodmíněnou amnestii pro členy militantních skupin v nigerské deltě a všechny hlavní militantní skupiny tuto nabídku přijaly ve stanovené lhůtě, která končila 4. října. Neúspěšní žadatelé o azyl po návratu do země nemají žádné problémy; po ověření totožnosti a národnosti ze strany imigrační služby je daná osoba propuštěna imigrační kontrolou na letišti a může volně pokračovat v cestě.

V ust. § 12 písm. a) a b) zákona o azylu jsou stanoveny důvody pro udělení azylu. Podle tohoto ustanovení se azyl udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatnění politických práv a svobod, nebo má-li odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě že je osobu bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V případě žalobce však nelze azylově relevantní důvody, ale ani jejich tvrzení shledat. Žalobce neuvedl skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své zemi činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, nemohl být tudíž z tohoto důvodu ani pronásledován. Obdobně ani nebyly tvrzeny žádné skutečnosti zakládající možné pronásledování z důvodu náboženství, rasy nebo pohlaví, národnosti nebo příslušnosti k určité skupině. Důvody uváděné žalobcem, a to konkrétně obava z jeho komunity, protože se nechce s nimi podílet na násilnostech a obava z JTF, která údajně na udání jeho komunity ohledně jeho účasti na bombovém útoku na ropném zařízení v Lagosu v červenci 2009 jej vyslýchala, nelze podřadit k důvodům udělení mezinárodní ochrany dle § 12 cit. zákona. Samotný nátlak komunity, byť členů MEND, na osobu s cílem zapojit tuto do své činnosti, nelze považovat za pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu. Za takové pronásledování je nutno považovat pouze takové ohrožení života či svobody, které je trpěné, podporované či prováděné státní mocí. Aktivita hnutí MEND však státními orgány podporována není, ba právě naopak. Dokonce pro uklidnění situace v deltě Nigeru vláda Nigerie v roce 2009 vyhlásila amnestii pro členy militantních skupin. Jak vyplynulo ze zpráv, na druhé straně i členové

bezpečnostních jednotek se podílejí na násilnostech, mnohdy beztrestně, ale taková aktivita je vázána pouze na oblast delty Nigeru. V Nigerii je svoboda pohybu a žalobci nic nebrání k přesídlení do jiné oblasti země, mimo deltu Nigeru. Žalobce sám prokázal svým tvrzením, že po svém útěku z tábora do státu Osun, mohl bez problému jednat s úřady a vyřídit si řidičský průkaz. V souvislosti s hodnocením podmínek pro udělení azylu soud nemůže se nezabývat i věrohodností výpovědi žalobce. Žalobce jak v žádosti tak i při pohovoru k žádosti uvedl, že z tábora mu pomohla uprchnout žena, který mu nosila jídlo. V žádosti uvedl, že došel k řece, kde uviděl loď v níž byli muž a žena, ti ho vzali sebou do Lagosu, pak na letiště. V pohovoru uvedl, že jej vzal pár bělochů na člun a potom na větší rybářskou loď, zavezli ho k sobě domů, kde pobýval asi pět dnů, a pak jej muž vzal do státu Lagos. Tento běloch, o němž žalobce ani neví jak se jmenuje, mu měl zajistit nějaké doklady, resp. mu dal dva papíry jeden bílý a jeden modrý, a na ně se měl bez problémů dostat do letadla a s mezipřistáním až do Prahy, a to stále v doprovodu muže, který jej měl nalodit při útěku z tábora v buši. Po přistání v Praze tento běloch si měl od něj vzít zpět doklady a odletět. Soud poukazuje na to, že žadatel o sobě uvedl, že má středoškolské vzdělání a mimo jiné působil jako kazatel. Je zcela nevěrohodné, že by se nezajímal a nevěděl jak se jmenují lidé, kteří pro jeho záchranu měli toho tolik udělat, je zcela nevěrohodné, že takto vzdělaný člověk by se nezajímal o obsah dokladů, na základě kterých bezproblémově se dostal do letadla a s mezipřistáním přiletěl do Evropy, je zcela nevěrohodné, že nezná identitu osoby, která mu údajně zaplatila let do ČR. A konečně soud musí konstatovat nevěrohodnost výpovědi při popisu situace po odbavení v Praze na letišti. Žalobce jednou uvedl, že z letiště jel autobusem do města, tam oslovil neznámého člověka, který za něj zaplatil taxi, který ho odvezl do kempu. O situaci po přiletu do Prahy pak v žádosti, ale uvedl, že žádal nějakého černocho o pomoc, ten odmítl, ale po velkém prosení mu dal nějaké jídlo a jediné co udělal, že ho poslal ho na autobus a on dojel do tábora.

Soud neshledal pochybení u žalovaného ani při aplikaci , článku 8 odst. 2 písm. b) Směrnice Rady 2005/85/ES, článku 4 odst. 3 písm. a) a c) Směrnice Rady 2004/83/ES a čl. 3 Úmluvy. Z odůvodnění rozhodnutí je zcela zřejmé, že v dané věci hodnotil žádost žalobce i z pohledu citované právní úpravy. Žalovaný rozhodl na základě přesných a aktuálních informací o zemi původu, vycházel z různých informací, týkajících se obecné situace v zemi původu žalobce.

Ustanovení § 14a zákona o azylu obsahuje důvody udělení doplňkové ochrany. Tato se udělí v případě, že cizinec nesplňující důvody pro dělení azylu by v případě návratu do své vlasti, byl ohrožen skutečným nebezpečím vážné újmy, jako je např. uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení atd., a nemohl by nebo by nebyl ochoten vyžít ochrany státu, jehož je státním občanem. Tak jak již soud výše uvedl, v Nigerii neúspěšní žadatelé o azyl po návratu do země nemají žádné problémy; po ověření totožnosti a národnosti ze strany imigrační služby je daná osoba propuštěna imigrační kontrolou na letišti a může volně pokračovat v cestě. Pokud se žalobce obává života v oblasti delta Nigeru, ať již z důvodu pronásledování jeho komunitou, či snad členy jednotek JTF, může

bezproblémově přesídlit do jiné oblasti. Žadatel nebyl členem žádné politické strany, nebyl členem žádné militaristické skupiny, naopak náboru do takové skupiny (MEND) odolával, proto při návratu do Nigerie, přesídlí-li do jiné části země, jak již výše několikrát uvedeno, nebude ohrožen ve smyslu cit. ustanovení.

Soud rovněž neshledal důvodnými další námitky týkající se porušení procesních předpisů (§ 2 odst 1 a 4, § 3, § 50 odst 3 a 2, § 52, § 68 odst. 3 správního řádu), které žalobce pojal jen obecně a blíže je nekonkretizoval. Dle názoru soudu žalovaný měl dostatečné podklady pro rozhodnutí a vycházel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu, vycházel z objektivních a dostatečných informací o zemi původu. Žalobce vyšel z údajů sdělených žalobcem a informací o Nigerii, které si obstaral sám nebo mu předložil žalobce. Své rozhodnutí přesvědčivě a úplně odůvodnil.

Po provedeném řízení soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a podle § 51 s.ř.s. rozhodl ve věci bez nařízení jednání se souhlasem účastníků řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s, neboť procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu vzniklých nákladů neuplatnil.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

**Krajský soud v Ostravě
dne 17. února 2012**

**samosoudce
JUDr. Jana Záviská**

